

Σύλλογος Φίλων Περιβαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Προκατάληψη

"Όλα τα στραβά ψωμιά η νύφη μας τάχει πλασμένα", "Καλύτερα να σου βγει το μάτι, παρά να σου βγει το όνομα", "Και τι θα πει ο κόσμος;" "Όυ με πείσεις καν με πείσεις".

Κάποιες παγιωμένες μας πεποιθήσεις μας εμποδίζουν να δούμε τα πράγματα και τις καταστάσεις σφαιρικά.

Μετά από κάποιο γεγονός ή δυσάρεστη εμπειρία, αποκρυσταλλώνεται μέσα μας μια εικόνα που αναπαράγεται κάθε φορά που θα βρεθούμε στις ίδιες συνθήκες.

Πολύ συχνά χαρακτηρίζουμε κάποιον από μια δράση του, ένα λάθος του ή μια κακή του συμπεριφορά και κάθε φορά που τον συναντάμε τον βλέπουμε κάτω από το πρίσμα αυτής του της πράξης.

Αυτή μας η προκατάληψη οδηγεί πολλές φορές να επαληθεύουμε και να επιβεβαιώνουμε τα ελαττώματα του άλλου. Με άλλα λόγια όταν θεωρούμε κάποιον γκρισιάρη, τεμπέλη, ακατάστατο, βρωμιάρη... κάθε φορά που τον συναναστρεφόμαστε, αντανακλάται η πεποίθησή μας και τον προδιαθέτουμε να φερθεί με τον συγκεκριμένο ελαττωματικό του τρόπο. Τον βλέπουμε και τον χαρακτηρίζουμε με την πιθανή αδυναμία του, αγνοώντας όλες τις αρετές και προτερήματα που σίγουρα διαθέτει.

Οι προκαταλήψεις γενικότερα, μαζί τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις κοινωνικών συστημάτων, όπως ομάδων, παρατάξεων, κοινωνιών, λαών κλπ, είναι υπαίτια για τη μισαλλοδοξία, την έχθρα, τους πολέμους και τη δυστυχία της ανθρωπότητας. Αν μπορούσαμε να δούμε ο ένας τον άλλο στα μάτια, απροκατάληπτα, θα βλέπαμε άπειρα κοινά στοιχεία που μας ενώνουν και θα μπορούσαμε σαν ομάδες, ή και σαν ολόκληρη ανθρωπότητα να μεγαλυρρήσουμε.

Πολλά είναι τα παραδείγματα από την ιστορία, όπου μικτές κοινότητες αλλοθρήσκων λαών ζουν ανθρώπινα και αρμονικά μέχρι που η πολιτική προπαγάνδα να υποδαυλίσει τη διαφορετικότητα και να διασπείρει την προκατάληψη των μεν προ στους δε.

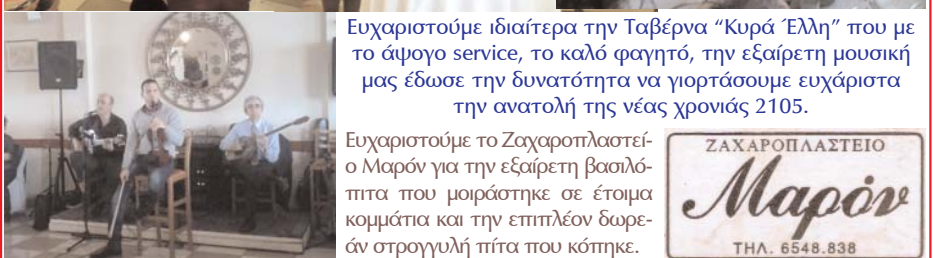
Τα περισσότερα λάθη γίνονται όταν είμαστε προκατειλημμένοι για αυτό που πρόκειται να αντιμετωπίσουμε, και λέμε "α! ξέρω... αυτός είναι έτσι... θα που πει αυτό... θα κάνει εκείνο..." και όταν αντιμετωπίζουμε την πραγματικότητα δεν μπορούμε να δούμε ότι τα πράγματα συχνά είναι πολύ διαφορετικά από αυτό που περιμέναμε.

Ας προσπαθήσουμε να αντιμετωπίζουμε το κάθε τι και τον καθένα σαν να ήταν η πρώτη φορά. Να ζούμε την κάθε στιγμή σαν κάτι ξεχωριστό και μοναδικό, και η προηγούμενη εμπειρία μας μην μας εμποδίζει να βλέπουμε το κάθε τι σφαιρικά και απροκατάληπτα.

Πέτρος Γαζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Πρωτοχρονιάτικη Πίτα 2015

Με πνεύμα αγάπης, χαράς και συνεργασίας υποδεχθήκαμε τον νέο χρόνο στο εστιατόριο της κυρίας Έλλης την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 2015. Τη βασιλόπιτα ευλόγησε ο Πάτερ Κωνσταντίνος και την έκοψε η Αναπληρώτρια Διοικήτρια και Βασιλική-Κωνσταντίνα Γκογκοζώτου τα φλουριά έτυχαν στον κ. Πρασά Κωνσταντίνο και στη κα Σκιρλή Μαρία. Το βασικό φλουρί κέρδισε ένα φιλοτεχνημένο, από την Ντίνα Βενιέρη, κεραμίδι 100 ετών από την στέγη του Ξενώνα. Τους ευχόμεστε κάθε ευτυχία για το νέο έτος. Ακολούθησε τραγούδι, γέλιο και χορός μέχρι αργά το απόγευμα.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την Ταβέρνα "Κυρά Έλλη" που με το άψογο service, το καλό φαγητό, την εξαιρετική μουσική μας έδωσε την δυνατότητα να γιορτάσουμε ευχάριστα την ανατολή της νέας χρονιάς 2105.

Ευχαριστούμε το Ζαχαροπλαστέιο Μαρών για την εξαιρετική βασιλόπιτα που μοιράστηκε σε έτοιμα κομμάτια και την επιπλέον δωρεάν στρογγυλή πίτα που κόπηκε.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ

Οι εργασίες προχωράνε με γρήγορους ρυθμούς. Το παλαιό αφήνει τη θέση του στο νέο. Μια μεταμόρφωση εξελίσσεται ημέρα με την ημέρα στο Νοσοκομείο "Η Σωτηρία". Η αναβίωση του Κυριαζειδίου μας είναι ένα μικρό δείγμα της δυνατότητας για αναγέννηση και πρόοδο, όχι μόνο στον χώρο του Νοσοκομείου μας, αλλά όλων των Νοσοκομείων, όλων των δομών της χώρας μας, ολόκληρης της Ελλάδας. Το πάθος για την τελειότητα του αναδόχου κ. Κορτέση Ανδρέα, Ηλεκτρολόγου Μηχανικού- Προέδρου Δ.Σ. "ΤΕΜΑΚΟ", η άσκηση επίβλεψη του κ. Γκλεγκλέ Λεωνίδα, Πολιτικού Μηχανικού, Προϊσταμένου του Τμήματος

Κτιριακών Έργων Περιφέρειας Αττικής, του κ. Οικονόμου Αθανάσιου, Αρχιτέκτονος Μηχανικού, του κ. Μιχαήλ Χρήστου Προϊσταμένου Τεχνικής Υποδ/σης Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ", του Καρεμφυλλάκη Ιωάννη, Προϊσταμένου Τεχνικού Τμήματος - Ηλεκτρολόγος Μηχανικός Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ" της κας Εμμανουηλίδου Βίκυς και κ. Μπαζού Πέτρο Αρχιτέκτονος Μηχανικού της GEM ARCHITECTS. Χρειάζεται όραμα, πίστη, προσπάθεια, επιμονή, συνεργασία και μεράκι. Ας κοιτάξουμε λίγο μακρύτερα όλοι μαζί ενωμένοι, **μπορούμε!**

Άγιος Λουκάς ο Ρώσος: ένας Άγιος Ιατρός

Ο άγιος Λουκάς, ο σύγχρονος άγιος ανάργυρος ιατρός της Ρωσίας και όλης της Οικουμενικής Ορθόδοξης, έζησε τα τέλη του 19ου έως τις αρχές του 20ου αιώνα, σε μια περίοδο γεμάτη αναταραχές και αλλαγές στην ιστορία της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Ο Άγιος

έμεινε σταθερός στην πίστη του μέχρι τέλους, γι' αυτό και υπέμεινε συκοφαντίες, κακουχίες, συλλήψεις, στρατόπεδα, εξορίες, φυλακές και μαρτυρία. Παρόλ' αυτά, εκείνος πάντοτε πρόσφερε με μεγάλη αυταπάρνηση τις υπηρεσίες του στον πάσχοντα συνάνθρωπο και ασκούσε ακαταπόνητα το επιστημονικό του έργο, που έδωσε νέα ώθηση στην ιατρική επιστήμη και χάρη σε αυτό σώθηκαν χιλιάδες ασθενείς.

Ο άγιος Λουκάς γεννήθηκε το 1877 στο Κέρτς της Κριμαίας. Καταγόταν από την ευγενή οικογένεια των Βόινο-Γιασενέτσκι και στη βάπτιστη πήρε το όνομα Βαλεντίν. Παρά τη μεγάλη αγάπη και το έμφυτο χάρισμα που είχε στη ζωγραφική, ο νεαρός Βαλεντίν έπειτα από πολλές αμφιταλαντεύσεις αποφάσισε να σπουδάσει ιατρική, επειδή θεώρησε καθήκον του να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον πάσχοντα συνάνθρωπο. Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Κιέβου και συγκέντρωσε τον μεγαλύτερο βαθμό στις πτυχιακές εξετάσεις.

Αμέσως μετά την αποφοίτησή του από την Ιατρική Σχολή συμμετείχε, τον Μάρτιο του 1904, στην αποστολή του Ερυθρού Σταυρού στην Άπω Ανατολή, κατά τον ρωσο-ιαπωνικό πόλεμο. Ο νεαρός γιατρός Βαλεντίν Βόινο-Γιασενέτσκι εργάστηκε στην αρχή ως βοηθός χειρουργού. Δεν πέρασε καιρός όταν, βλέποντας τις ικανότητές του, του εμπιστεύθηκαν ένα από τα χειρουργικά τμήματα. Τότε αναγκάζεται να μπει στα βαθιά νερά. Από τη θεωρία στην πράξη - και η προσογείωση ήταν απότομη. Η σκληρή πραγματικότητα της στρατιωτικής χειρουργικής δεν αντιστοιχούσε στα μαθήματα χειρουργικής που είχε ακούσει στο πανεπιστήμιο. Ο Βαλεντίν Βόινο-Γιασενέτσκι χειρουργεί καθημερινά τραύματα, αρθρώσεις, προβαίνει σε ακρωτηριασμούς, επανεκτιμά κομματιασμένα μέλη. Λίγοι μήνες τέτοιας πρακτικής μεταμόρφωσαν τον νεαρό γιατρό σε δεξιότατη χειρουργό.

Η εμπειρία αυτή αποτέλεσε το πρώτο βήμα για τη συγκέντρωση υλικού για το περίφημο βιβλίο του Δοκίμια - Χειρουργική των πυογόνων λοιμώξεων. Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε τελικά το 1933 και αποτέλεσε βασικό σύγγραμμα στις ιατρικές σχολές της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Ο μεγάλος φυσιολόγος, ακαδημαϊκός και νομπελίστας Παβλόφ είχε πει τότε στους κύκλους των φοιτητών και επιστημόνων: "Μπορεί να πει ανοιχτά κανείς ότι ένα τέτοιο βιβλίο θα μπορούσε να το γράψει μόνο ένας άνθρωπος που γνωρίζει άπταιστα όλες τις λεπτομέρειες της ανατομίας και της φυσιολογίας και ο οποίος χειρίζεται τέλεια το υστέρη".

Στην Άπω Ανατολή συναντήθηκε και με την Άννα, τη μελλούσα σύζυγό του. Απέκτησαν τέσσερα παιδιά, αλλά δεν έμελλε να ζήσουν για πολύ όλοι μαζί. Η Άννα προσβλήθηκε από φυματίωση και πολύ νωρίς πέθανε. Στα δύσκολα χρόνια των εξορίων που ακολούθησαν, ο γιατρός εμπιστεύθηκε τα παιδιά του στη Σοφία Σεργκέγεβνα, μια πιστή νοσοκόμα, η οποία τους στάθηκε σαν δεύτερη μητέρα για πολλά χρόνια.

Το 1920 εξελέγη καθηγητής της τοπογραφικής Ανατομίας και χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Τασκένδης στην έδρα της τοπογραφικής Ανατομίας και χειρουργικής. Δημιούργησε σημαντικότερες επιστημονικές μελέτες και απέσπασε τα ανώτατα κρατικά βραβεία.

Ο Βαλεντίν ήταν πολύ πιστός Χριστιανός. Δεν έχανε λειτουργία και παρακολουθούσε όρθιος όλες τις παννυχίδες και τους όρθρους, τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις ημέρες των ορθόδοξων εορτών. Στο χειρουργείο είχε πάντα την εικόνα της Παναγίας, μπροστά στην οποία προσευχόταν για λίγα λεπτά πριν από κάθε επέμβαση. Όμως στις αρχές του 1920 μια από τις επιπτώσεις ελέγχου του νοσοκομείου όπου εργαζόταν, έδωσε εντολή να ξεκρεμάσουν την εικόνα της Παναγίας, με αποτέλεσμα εκείνος να αρνείται να μπει στο χειρουργείο. Παράλληλα η σύζυγος ενός από τα στελέχη του κόμματος εισήχθη στο νοσοκομείο ως έκτακτο περιστατικό και ζητούσε να χειρουργηθεί μόνο από τον Βόινο-Γιασενέτσκι, κι έτσι ο σύζυγος της του υποσχέθηκε ότι αν η εγχείρηση γινόταν, την επόμενη μέρα η εικόνα θα ήταν στη θέση της. Η εγχείρηση έγινε και ήταν επιτυχής. Ο σύζυγος της ασθενούς κράτησε την υπόσχεσή του.

Ένας συνάδελφος του αγίου Λουκά, καθηγητής μικροβιολογίας, αναφέρει: "Είχε τεράστια δημοτικότητα. Τον περιτριγυρίζαν μόνιμα πιστοί, και μάλλον εξαιτίας αυτής του της δημοτικότητας και των κηρυγμάτων του έπεσαν πάνω του τα κύματα των διώξεων. Φυλακίστηκε, εξορίστηκε, τον έστειλαν από δω κι από εκεί, σε απόμακρες περιοχές, όπου οι κάτοικοι έσπευδαν να τον εκμεταλλευτούν ως εξαίρετο ανάργυρο χειρουργό. Παρέμεινε πιστός στην αποστολή του και με θάρρος διέσχισε τη Σοβιετική Ένωση απ' άκρη σ' άκρη".

Από τις φυλακές της Τασκένδης, στις φυλακές Μπουτίρκι, Ταγκάνκα. Εξορία στη Σιβηρία, στο Τουρουχάνσκ, στην πόλη Κότλας, στον Αρχάγγελο και ξανά στη Σιβηρία. Η ζωή του αγίου Λουκά και η πορεία του ήταν γεμάτες με δεινά, συμφορές, δοκιμασίες. Χιλιάδες άνθρωποι όφειλαν τη ζωή τους στον μεγάλο αυτό επιστήμονα, αλλά η κυβέρνηση ήθελε να τον εξοντώσει, να τον εκτελέσει και τον έσυρε 11 χρόνια στις φυλακές και στις εξορίες. Τον κατηγορήσει ως επικίνδυνο, ως πράκτορα, ως εχθρό του λαού. Αυτόν που όλη του τη ζωή την ανάλωσε στη διακονία του λαού.

Στους διωγμούς προστέθηκε και η πληγή της "ζώσης εκκλησίας", μιας σχισματικής οργάνωσης, που σκοπό είχε να υπηρέτησε τα συμφέροντα του κράτους διαιρώντας τους κληρικούς και τους πιστούς και απομακρύνοντας τους από την αληθινή πίστη.

Σε αυτή την εποχή των δοκιμασιών, η Εκκλησία της Τασκένδης έμεινε χωρίς επίσκοπο και ο κληρικός και ο λαός πρότεσαν τον ιατρό Βαλεντίν Βόινο-Γιασενέτσκι. Χειροτονήθηκε ιερέας και εν συνεχεία επίσκοπος και του δόθηκε το όνομα του αποστόλου, ευαγγελιστή, αγιογράφου και ιατρού Λουκά.

Κατά την τελευταία του εξορία στη Σιβηρία, ο άγιος Λουκάς εργάστηκε στο στρατιωτικό νοσοκομείο του Κρασνονιάρσκ. Και εκεί οι τραυματίες όχι μόνο τον σέβονταν, αλλά τον υπεραγαπούσαν. Σε κάθε επίσκεψη στους θαλάμους φώναζαν από τη χαρά τους. Τον χαιρετούσαν με τα χέρια τους και με τα πόδια τους. Τον ευχαριστούσαν, τον ευγνωμονούσαν που τους είχε σώσει και αυτός χαμογελούσε. Ήταν η μεγαλύτερη χαρά του. Τους κοίταζε με αγάπη και συμπόνια. Το συγκινητικό ήταν ότι όχι μόνο χειρουργούσε, αλλά φρόντιζε και τους ασθενείς. Έκανε τις αλλαγές, περιποιόταν τις πληγές και δημιουργούσε προσωπική σχέση με τον ασθενή. Παρόλο που είχε διωχθεί για την πίστη του, δεν φοβόταν. Στο μικρό δωμάτιό που έμενε, σε ένα χώρο στενό, υγρό, παγωμένο, είχε εικόνες και πριν χειρουργήσει, προσευχόταν πάντοτε. Πριν την επέμβαση σημάεινε με ιώδιο το σχήμα του σταυρού στο

σώμα του ασθενούς. Αλλά και όταν τελείωνε, πάλι τους ευλογούσε. Οι επεμβάσεις του ήταν σχολείο για όλους, εξαιρετικές. Αυτή η παράδοση που άφησε διαρκή μέχρι σήμερα. Τον μιμούνται αρκετοί νέοι γιατροί. Σχηματίζουν και αυτοί το σταυρό με ιώδιο, γιατί πιστεύουν ότι με τη βοήθεια του Θεού όλα θα πάνε καλά.

Σύντομα ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας τον ανάγκασε να πάει στο Λένινγκραντ. Μετά την ανάρρωσή του, πέραν μια μακρά περίοδο δοκιμασιών και περιπλανήσεων. Οι εκπρόσωποι του Κόμματος τον πιέζουν να εγκαταλείψει την ιεροσύνη. Στην περίοδο αυτή της πνευματικής δοκιμασίας χάνει την όρασή του από το αριστερό μάτι λόγω απόκλισης του αμφιβληστροειδούς χιτώνας.

Στα 70 του χρόνια γίνεται Αρχιεπίσκοπος Συμφερούπολης και Κριμαίας. Το έργο του είναι δύσκολο. Η φτώχεια έχει πάρει φοβερές διαστάσεις, και εκείνος με το πενιχρό του εισόδημα συγκεντρώνει καθημερινά στο σπίτι του τους απόρους της περιοχής και τους προσφέρει τροφή.

Παράλληλα με το φιλανθρωπικό του έργο, κάνει υπεράνθρωπες προσπάθειες για να ανοίξουν νέες εκκλησίες. Με τη βελτίωση στις σχέσεις Εκκλησίας - Κράτους ο Αρχιεπίσκοπος βρίσκει την ευκαιρία να επιστρέψει στο κήρυγμα. "Θεωρώ βασικό αρχιερατικό μου καθήκον να κηρύττω παντού και πάντα τον Χριστό", λέει.

Την άνοιξη του 1952 επιδεινώνεται η όρασή του, ενώ στις αρχές του 1955 τυφλώνεται οριστικά. Τα επόμενα χρόνια, παρά τη σοβαρά κλονισμένη υγεία του, εργάζεται ακαταπόνητα για τη στήριξη των πιστών. Το τέλος τον βρίσκει την Κυριακή 11 Ιουνίου 1961.

Οι αρχές απαγόρευσαν την εκφορά του νεκρού με τα πόδια από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης, πράγμα που προκάλεσε τη λαϊκή αγανάκτηση ακόμη και των αλλοδόξων. Τελικά οι αρχές αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Η εκφορά έγινε στην κεντρική λεωφόρο της Συμφερούπολης και διήρκεσε τρεις ώρες. Τη νεκρική πομπή ακολούθησε πλήθος κόσμου. Η κυκλοφορία σταμάτησε, ενώ τα μπαλκόνια, οι ταράτσες και τα δέντρα ακόμα, ήταν γεμάτα ανθρώπους. Ο δρόμος μέχρι και το κοιμητήριο ήταν στρωμένος με τριαντάφυλλα. Ένα σμήνος περιστερών έκανε επί ώρες κύκλους πάνω από το λείψανο, μέχρι που η πομπή έφτασε στο νεκροταφείο. Το πλήθος έμεινε με μια φωνή: "Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, έλεήσον ημάς". Ό,τι και να έλεγαν σε αυτούς τους ανθρώπους, όσο κι αν προσπαθούσαν να τους κάνουν να σιωπήσουν, η απάντηση ήταν μία: "Κιθεύουμε τον Αρχιεπίσκοπό μας".

Τον Νοέμβριο του 1995 ο Αρχιεπίσκοπος Λουκάς ανακηρύχθηκε και επίσημα άγιος με απόφαση της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η μνήμη ορίσθηκε να εορτάζεται στις 11 Ιουνίου.

Στις 17 Μαρτίου 1996 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του μπροστά σε 40.000 περίπου παρευρισκομένους. Η καρδιά και τμήματα του εγκεφάλου του βρέθηκαν άφθορα, ενώ τα λείψανα του ανέδιδαν λεπτή ευωδία.

Αυτή ήταν η δωρεά του Θεού στον άνθρωπο που με αγάπη και αυταπάρνηση δόθηκε στη διακονία του συνανθρώπου και που τόσα χρόνια σήκωσε αδιαμαρτύρητα το βαρύ του σταυρό. Γράφει ο ίδιος: "Δεν μιλάω μόνο από γνώση αλλά και από προσωπική εμπειρία. Πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι όταν προχωρούσα σ' αυτόν τον δύσκολο δρόμο, όταν σήκωνα τον βαρύ σταυρό του Χριστού, δεν τον ένιωθα βαρύ, και ο δρόμος αυτός ήταν ο δρόμος της χαράς, επειδή το ένιωθα απόλυτα και το διασθανόνουν ότι δίπλα μου πορεύεται ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός και ότι με βοηθάει να σηκώνω το σταυρό μου. Ήταν βαρύ το φορτίο, αλλά το θυμάμαι σαν να ήταν λαμπρή χαρά, σαν να ήταν ευλογία Κυρίου".

Θεοσέμνη Μοναχή
Ιερά Μονή Χρυσοπηγής - Χανιά Κρήτης

Τα Παναγιούλια και ο Αϊ - Νικόλας

Όταν στα επτά μου χρόνια πήγα στο χωριό της μάνας μου και δικό μου, αφού είχε τη φαινή ιδέα να πάει να με γεννήσει εκεί, όλα τα βρήκα όπως τα είχα φανταστεί μέσα από τις διηγήσεις της, που μ' αυτόν τον τρόπο με είχε κάνει και να το αγαπήσω.

Στη γωνιά του δωματίου που γεννήθηκα, το μεγάλο κρεβάτι έμενε στην ίδια θέση. Γύρω γύρω το μεγάλο ράφι με τα χαλκώματα και τους τζετζερέδες. Δίπλα στο παράθυρο ο αργαλιός. Στη μέση ο σοφρός με τα σκαμνιά γύρω γύρω. Το τζάκι, με μια τρύπα στην καμινάδα του για να βγαίνει το μπουρί της σόμπας, που τώρα ήταν τοποθετημένη στο μπαλκόνι γιατί ήταν καλοκαίρι.

Όταν σήκωσα τα μάτια μου προς τον ανατολικό τοίχο φώναξα ξαφνιασμένη: - "Πω, πω πόσα πολλά παναγιούλια έχει η γιαγιά μου. Εδώ μέσα είναι σαν εκκλησία". Η θεία μου εξήγησε ότι κάθε φορά που η γιαγιά, ο παππούς ή κάποιο από τα οκτώ παιδιά της αρρώσταιναν ή είχαν βάσανα και δυσκολίες, η γιαγιά έταζε σε κάποιον Άγιο να φέρει την εικόνα του στο σπίτι της αν βοηθούσε να ξεπεραστούν οι δυσκολίες αυτές. Έτσι σιγά σιγά γέμισε έναν ολόκληρο τοίχο, αυτού του δωματίου, με εικόνες διαφόρων αγίων.

Απ' όλες αυτές με εντυπωσίασαν δύο μεγάλες ασημοντυμένες. Η μία ήταν της Παναγίας με το Χριστό στην αγκαλιά. Η άλλη, ενός Αγίου με μακριά άσπρα γένια, κατάλαβα πως ήταν του Αγίου του παππού μου, του Αϊ Νικόλα, που ήταν και ο πολιούχου του χωριού.

Είχα πολλές φορές ακούσει πως όταν ο παππούς είχε στενοχώριες, πάντα έβλεπε στον ύπνο του ολοζώντανο τον Άγιο Νικόλα, να κατεβαίνει από την εικόνα και να του δίνει κουράγιο και συμβουλές. Ποτέ δεν τον είχε εγκαταλείψει.

Βέβαια και ο παππούς είχε δουλέψει πολλά μεροκάματα, μαζί με συγχωριανούς, για να κτίσουν την εκκλησία του στο χωριό τους.

Ο παππούς συνήθιζε να διηγείται για ένα ατύχημα, που του είχε συμβεί στο ληνιτορυχείο της περιοχής του, όπου δούλευε σαν ανθρακωρύχος. Την προηγούμενη του συμβάντος είχαν ενισχύσει όλα τα υποστυλώματα της γαλαρίας.

Το ξημέρωμα βρήκε όλους τους εργάτες φορτωμένους με τα εργαλεία και τις λάμπες τους, έτοιμους να μπουν για δουλειά.

Κάποιος είπε πως έπρεπε πρώτα να προσέξουν πριν μπουν, να εξετάσουν μήπως υπήρχε μεθάνιο και αρπάξει φωτιά από τις λάμπες. Ο παππούς μου δεν το άκουσε, γιατί όντας εργασιομανής είχε ήδη μπει στο ορυχείο. Η έκρηξη έγινε κι ευτυχώς, γι' αυτόν και τα οκτώ παιδιά του, που δεν είχε προχωρήσει πο-

λύ βαθιά στη γαλαρία. Θα τον είχαν καταπλάκώσει η οροφή μαζί με τα υποστυλώματα.

Φωτιά, καπνός και καταμαυρη σκόνη γέμισαν την μπούκα και μέσα σε αυτό τον χαμό ο παππούς πεσμένος ανάσκελα. Οι φλόγες είχαν περάσει πάνω από το κορμί του και είχαν κάψει ένα μέρος από τα ρούχα του, που είχαν κολλήσει πάνω στις καμένες του σάρκες. Πονούσε φοβερά, νόμιζε ότι το κεφάλι του στριφογύριζε αλλά δεν έχασε το θάρρος του. Κάλεσε τον Άγιο Νικόλα, τον Άγιο του, για να τον βοηθήσει. Μέσα στην θολούρα του πρόλαβε να τον δει ανάμεσα στις φλόγες, τους καπνούς και την καρβουνόσκηνη να σκύβει πάνω του. Να του σκουπίζει τα μάτια και με το δεξί του χέρι να τον βοηθάει να μετακινήσει την πλάκα που τον είχε ακινητοποιήσει.

Με το αντίκρισμα του Αϊ Νικόλα οι πόνοι του κορμιού του ελαττώθηκαν και βρήκε τη δύναμη να φωνάξει. Έτσι τον βρήκαν οι συνάδελφοί του και τον έσωσαν από τον μαύρο τάφο του ορυχείου.

Μήνες χρειάστηκε για να γίνει δυνατός, όπως πρώτα. Όλα τα γιατρικά και τα γιατροσόφια δοκιμάστηκαν πάνω στις πληγές από το κάψιμο. Με τι πελτέδες τον άλειψαν, τι λάδια, τι σαπουνιάδες και μετά η σωτήρια κεραλοϊφή που δούλευε σαν προσωρινό δέρμα, έως ότου από κάτω δημιουργηθεί σιγά σιγά το μόνιμο καινούριο δέρμα του.

Ο παππούς, όμως, έλεγε πως αν κάθε νύχτα δεν κατέβαινε ο Άγιος από το εικόνισμά του, να στέκεται δίπλα του, να ακουμπάει απαλά σαν αέρας τις πληγές του, ήταν σίγουρος πως δε θα την είχε γλιτώσει.

Επηρεασμένη από αυτές τις διηγήσεις, όταν βρέθηκε για πρώτη φορά στο χωριό και έκανα κάποια σκανταλιά ή άρπαξα κρυφά καμιά τηγανίτα, κοιτούσα προς την εικόνα του Αγίου μήπως κατέβει και με μαλώσει.

Μια μέρα νόμισα ότι μου κουνούσε το δάχτυλό του, αλλά αμέσως σκέφτηκα πως ο παππούς έλεγε ότι μόνο τη νύχτα άφηνε την εικόνα του.

Όλα αυτά για τον Άγιο Νικόλα είχαν χαρακτηρίστη στην παιδική μου ψυχή. Ήταν ιστορίες που ένωναν τη γη και όσα συνέβαιναν σε αυτήν με την υπερβατική δύναμη του θείου.

Μεγάλη πια, σε δύσκολες στιγμές της ζωής μου, πολλές φορές μακάριζα τον παππού μου, που με την αγαθοσύνη του και την βαθιά του Πίστη, είχε βρει έναν τρόπο, είτε με την φαντασία του, είτε με με το αντικείμενο της πίστης του και να παίρνει δυνάμεις, που τον ασφάλωναν και τον βοηθούσαν στην λύση των προβλημάτων της ζωής του, πάντοτε βέβαια κατά το δυνατόν.

Φανή Βαλαμόντε

Από ομιλία του Bill Gates σε ένα γυμνάσιο στις ΗΠΑ

Ο Bill Gates σε μια πρόσφατη ομιλία του σε ένα γυμνάσιο, μίλησε για 11 κανόνες ζωής που δεν έμαθαν και δεν θα μάθουν στο σχολείο. Μιλάει για το πως οι "προοδευτικοί" δάσκαλοι δημιουργήσαν μια γενιά χωρίς αίσθηση της πραγματικότητας και πως αυτή αντίληψη προετοιμάζει τα παιδιά να αποτύχουν στον πραγματικό κόσμο.

Κανόνας 1: Η ζωή δεν είναι δίκαιη - συνηθίσε το!

Κανόνας 2: Ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται για την αυτο-εκτίμησή σου. Περιμένει πρώτα να επιτύχεις εσύ ο ίδιος κάτι ΠΡΙΝ αισθανθείς καλά με τον εαυτό σου.

Κανόνας 3: Δεν θα κερδίσεις 60.000 ευρώ το χρόνο τελειώνοντας το σχολείο. Δεν πρόκειται να γίνεις αντιπρόεδρος με δωρεάν αυτοκίνητο και κινητό τηλέφωνο μέχρι να τα κερδίσεις και τα δύο.

Κανόνας 4: Εάν νομίζεις ότι ο καθηγητής σου είναι σκληρός, περίμενε μέχρι να δεις το αφεντικό.

Κανόνας 5: Το γύρισμα των μπιφτεκιών δεν σου μειώνει την αξιοπρέπεια. Οι παππούδες σου είχαν μια διαφορετική λέξη για αυτή την εργασία: την έλεγαν ευκαιρία.

Κανόνας 6: Εάν τα μουσκέψεις, ΔΕΝ ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ. Γι' αυτό μην κλαψουρίζεις για τα δικά σου λάθη, αλλά μάθε από αυτά.

Κανόνας 7: Πριν γεννηθείς, οι γονείς σου δεν ήταν τόσο βαρετοί όσο είναι σήμερα. Έγιναν έτσι πληρώνοντας τους λογαριασμούς σου, καθαρίζοντας τα ρούχα σου και ακούγοντάς σε να λες πόσο "cool" είσαι. Πριν λοιπόν σώσεις τη δάση από τα παράσιτα της γενιάς των γονιών σου, προσπάθησε να καθαρίσεις τη ντουλάπα στο δωμάτιό σου.

Κανόνας 8: Το σχολείο μπορεί να έχει βρει τον τρόπο να εξαλείψει τις διαφορές μεταξύ κερδισμένων και χαμένων, αλλά η ζωή ΟΧΙ. Μερικά σχολεία έχουν απορρίψει τις αρνητικές βαθμολογίες και θα σου δώσουν όσες ευκαιρίες θέλεις για να βρεις τη σωστή απάντηση. Αυτή η κατάσταση δεν μοιάζει ούτε στο ελάχιστο με την πραγματική ζωή.

Κανόνας 9: Η ζωή δεν είναι χωρισμένη σε εξάμηνα. Δεν υπάρχουν ολόκληρα καλοκαίρια διακοπών και πολύ λίγοι υπάλληλοι είναι διατεθειμένοι να σε βοηθήσουν να "βρεις" τον εαυτό σου. Αυτό μπορείς να το κάνεις στον ελεύθερο χρόνο σου.

Κανόνας 10: Η τηλεόραση ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ η πραγματική ζωή. Στη πραγματική ζωή οι άνθρωποι είναι στις δουλειές τους και όχι στα μπαρ και στα καφενεία.

Κανόνας 11: Να είσαι ευγενικός με τους σπασίκες. Στο τέλος μάλλον θα καταλήξεις να δουλεύεις για έναν από αυτούς.

Η ιστορία μιας συγκλονιστικής φωτογραφίας...

Αυτή η εκπληκτική φωτογραφία σήμανε το τέλος της καριέρας του ταυρομάχου Αλβάρου Μουνέρα. Ο Μουνέρα, ξέσπασε σε κλάματα στη μέση της ταυρομαχίας, όταν συνειδητοποίησε, πως...εξανάγκαζε ένα κατά τα άλλα ευγενικό ζώο, να πολεμήσει για τη ζωή του. Ο ίδιος, πλέον τάσσεται δημόσια ενάντια στις ταυρομαχίες. Ο Μουνέρα, αργότερα δήλωσε για τη στιγμή εκείνη: **"Και ξαφνικά, έστρεψα το βλέμμα μου προς τον ταύρο. Είχε στα μάτια του μια αθωότητα, που βλέπεις σε κάθε ζώο, και... με κοίταξε με αυτή, σα να με ikέτευε να σταματήσουμε. Ήταν, μια κραυγή απόγνωσης για δικαιοσύνη που διαπέρασε όλο μου το είναι. Το περιγράψω σα μια ανθρώπινη προσευχή, καθώς όταν κάποιος εξομολογείται, ελπίζει ότι θα συγχωρεθεί. Ένωσα, σαν το χειρότερο πλάσμα πάνω στη Γη".**

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΤΑ ΚΑΤΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΚΤΑΕΤΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ Η φυματίωσης στην πόρτα μας ΣΑΝΑΤΩΡΙΑΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

Μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 1964 εσημειώθη αισθητή πρόοδος. Ελειτούργησε αποτελεσματικά ο μηχανισμός για να ανακοπή η πορεία εξάρσεως της φυματιώσεως. Σε όλα τα αντιφυματικά ιατρεία εξητάσθησαν συνολικά 11,216 άτομα. Από αυτά τα 2,355 ευρέθησαν ότι πάσχουν από φυματίωση. Ηρευνήθησαν παράλληλα 2,957 περιπτώσεις (επαφές). Έγιναν 8,778 ακτινολογικές ανασκοπήσεις, 4,368 ακτινογραφίες και 59,908 μικροακτινογραφίες. Από τις τελευταίες επεσημάνθησαν 89 περιπτώσεις φυματιώσεως. Τα νοσηλευθέντα στα διάφορα σανατόρια της χώρας άτομα έφθασαν συνολικά τα 6,283.

Με ιδιαίτερη φροντίδα οργανώνεται σ' ολόκληρη την Ελλάδα ο αντιφυματικός εμβολιασμός. Συστηματικά και μέσα στα επιτρεπόμενα χρονικά περιθώρια. Στο ίδιο εξάμηνο εδοκιμάσθησαν με παρασκευάσματα φυματίνης 49,876 άτομα. Από αυτά τα 23,744 υπέστησαν αντιφυματικό εμβολιασμό. Οι ομαδικό εμβολιασμοί θα ενταθούν και θα αποτελέσουν αντικείμενο δραστηριότητας ειδικής υπηρεσίας του υφυπουργείου Υγείας. Με νέες βάσεις θα οργανωθεί και ο μικροακτινολογικός έλεγχος. Για την επέκταση του διετέθη μέσα στο 1964 πίστωση 2 εκατομμυρίων δραχμών. Είναι η πρώτη φορά που διετίθετο τέτοιο ποσόν από την εποχή ψήφισεως του Ν. 4053/1960.

Οι υγιεινολογικές υπηρεσίες προβλέπουν ότι τα καινούργια περιστατικά φυματιώσεως θα ξεπεράσουν το 1964 τα 6.000. Το πρώτο εξάμηνο εσημειώθησαν 2,030. Οι μήνες όμως του φθινοπώρου παρουσιάζουν τα περισσότερα κρούσματα. Η ανοδική πορεία θα συνεχισθεί για 2-3 χρόνια. Έτσι καθορίζεται η μεταβατική περίοδος που κρίνεται αναπόφευκτη ύστερα από τα σφάλματα της τελευταίας πενταετίας. Η κάμψη θα αρχίσει μετά το 1966. Πρέπει να κερδηθεί ο χαμένος χρόνος. Η τετραετία 1960 - 1963 που έφερε πάλι την φυματίωση μπροστά στην πόρτα του ελληνικού σπιτιού.

Νίκος Παπαδημητρίου
Εφημερίδα Ελευθερία 22.9.1964

Ευχαριστήρια Επιστολή

Πανελλήνιο Φιλανθρωπικό Σωματείο
Αθήνα - Φυλής 68 ΤΚ10434
τηλ:2108810822 φράξ:2108810721
Θεσσαλονίκη - τηλ & φράξ:
2310435655 fax: 6945038390
Email: artosdrasi@rei.gr
site: http://artosdrasi.rei.gr

Μέλος της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΩΝ ΜΚΟ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα, 18/12/2014

ΠΡΟΣ: Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Αγαπητέ κε Πέτρο Γαζώνη,

Ο ΑΡΤΟΣ-ΔΡΑΣΗ έκλεισε φέτος 16 χρόνια συνεχούς λειτουργίας, με 9 μεγάλα Παραρτήματα, 6 στην Αττική (Κεντρικά Γραφεία Αθηνών, Ασπροπύργου, Ηλιούπολης, Περάματος, Αγίου Δημητρίου, Γκοριτσάς/Ασπροπύργου), 1 Θεσσαλονίκη, 1 Ιωάννινα, 1 Χαλκιδική και 25 «Πυρήνες Φιλανθρωπίας» σε όλη την Ελλάδα. Κάθε χρόνο υποστηρίζει 25.000 περίπου συνανθρώπους μας. Ο πρώτος μας στόχος είναι η υποστήριξη των απόρων με τρόφιμα και ο δεύτερος η γενικότερη υποστήριξη σε διάφορες άλλους τομείς της ζωής τους. Στις 24/11/2011 βραβευθήκαμε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για την Δράση μας. Περισσότερες πληροφορίες για εμάς μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του Σωματείου μας στο www.artosdrasi.rei.gr.

Όλη η δράση μας αυτή υποστηρίχθηκε οικονομικά από ανώνυμους ιδιώτες, όπως επίσης και Ιδρύματα (Ίδρυμα Νιάρχος, Ίδρυμα ΤΙΜΑ, Ίδρυμα Μποδοσάκη, Ίδρυμα Λεβέντη), καθώς και επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα (BRITISH AMERICAN TOBACCO, PHILIP MORRIS, LIDL, ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ κλπ). Δεν επιδιώξαμε και δεν λάβαμε οικονομική υποστήριξη από κρατικούς φορείς.

Το Δ.Σ. του Σωματείου μας καθώς και χιλιάδες από τους υποστηριζόμενους, θα ήθελε να ευχαριστήσει το Σωματείο σας, καθώς και την αγαπημένη μας Ματίνα, για το ενδιαφέρον σας, που τελευταία εκφράστηκε με την διάθεση 9 παλετών φρέσκων λαχανικών, προϊόντα γνωστού θερμοκηπίου της Κρήτης. Η αποστολή αυτή των προϊόντων (που είναι η 4η ή η 5η) και γίνεται με την φροντίδα σας, εμπλουτίζει το τραπέζι των υποστηριζόμενων στις γιορτινές αυτές ημέρες. Η συνεργασία του Σωματείου μας επιβεβαιώνει ακόμη μια φορά ότι 1 + 1 δεν ισούνται με 2, αλλά ακόμη μεγαλύτερο.

Ας δεχτείτε λοιπόν τις καλύτερες ευχές μας, με την ευκαιρία των εορτών που έρχονται και, ας ελπίσουμε, ότι με την συμπαράστασή μας προς τους συνανθρώπους μας, θα υπάρξουν περισσότερα χαμόγελα στο μέλλον. Με Αγάπη,

Λάζαρος Παπαγεωργίου
Πρόεδρος Δ.Σ. / Εθελοντής
Τηλ. 6944 344450

10η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ στην 10η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητοί φίλοι,

Η 10η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας προγραμματίζεται για τις 19 Φεβρουαρίου 2014. Σε περίπτωση μη απαρτίας, **Η 10η Γενική Συνέλευση θα γίνει την Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου 2015 στις 10 το πρωί, στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία", με Ημερήσια Διάταξη:**

- Εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης
- Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός
- Έγκριση των απολογισμών.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων
Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

**Σας ευχόμαστε Χρόνια Πολλά,
με Υγεία, και Δύναμη για το 2015.
ΚΑΙ ΘΑ ΧΑΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΔΟΥΜΕ ΣΤΙΣ
26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2015**

Η Γενική Γραμματέας Σταματίνα Σπυράτου
Ο Πρόεδρος Πέτρος Γαζώνης

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@syfilon.gr

site: www.syfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Ιωάννα Γαλάνη, Ιωάννη Δώδο, Άννα-Μαρία Κωνσταντινίδου, Ανδρέα Προκοπίου, και άγνωστο δωρητή.

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Ιανουαρίου 2015

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
972,72 ευρώ	1.558,32 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπομένοι:	305,00 ευρώ
ΕΛΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	158,57 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	1.094,75 ευρώ

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

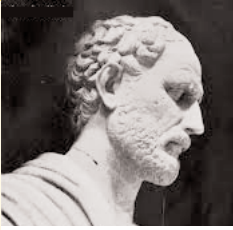
Εκδότης: Πέτρος Γαζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:
Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρο Μπέση και Αθηνά Πέτσου.
Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Πολιτικός Λόγος

- Οι ελληνικές πόλεις νοσούν. Οι πολιτευόμενοι και διαχειριστές των κοινών δωροδοκούνται και εξαγοράζονται. Κι όσο για τη μεγάλη μάζα των πολιτών, είτε δεν αντιλαμβάνονται τα όσα διαπράττουν οι κυβερνώντες, είτε τα αντιλαμβάνονται αλλά δεν αντιδρούν, βυθισμένοι όπως είναι στη ραστώνη και την άνεση της καθημερινότητας. Από τούτη την αρρώστια έχουν προσβληθεί παντού οι πάντες - απλώς, ο καθένας τρέφει την ψευδαίσθηση ότι η συμφορά δεν θα χτυπήσει τη δική του πόρτα, αλλά θα διασφαλίσει τα δικά του συμφέροντα εκμεταλλευόμενος τους κινδύνους των άλλων.

- Κι ενώ κανονικά όλες οι συζητήσεις γίνονται πριν απ' τα όποια γεγονότα, εσείς διαβουλεύεστε πάντα κατόπιν εορτής.

- Αφήσατε όλον αυτό τον καιρό να κυλήσει με συνεχείς αναβολές, μετάθεση των ελπίδων σας σε άλλους, αλληλοκατηγορίες και καταγγελίες. Αυτά συνεχίζετε να κάνετε και σήμερα.

- Όλοι πρέπει να εξοργίζεστε εξίσου όταν βλέπετε ότι πολύ εύκολα κινδυνεύουν να κακοποιηθούν οι πιο φτωχοί και αδύναμοι πολίτες, ενώ οι βδελυροί και πλούσιοι μπορούν να αδικοπραγούν ατιμωρητί και να εξαγοράζουν πρόσωπα για να εκβιάζουν καταστάσεις.

- Στρέψτε το βλέμμα προς τους σημερινούς πολιτικούς: άλλοι από φτωχοί έγιναν πάμπλουτοι, άλλοι από άσημοι χόρτασαν τιμές, ορισμένοι έφτιαξαν σπίτια δίπλα στα οποία τα δημόσια οικοδομήματα είναι πιο σεμνά, κι όσο ο πλούτος της πόλης ελαττωνόταν, τόσο ο δικός τους αύξανε.

- Δεν είναι ασφαλώς ένα και δύο τα αίτια ένεκα των οποίων έφθασαν τα πράγματα εδώ. Αλλά την κύρια αιτία θα τη βρείτε στο πρόσωπο εκείνων που προτιμούν να σας είναι ευχάριστοι παρά να σας συμβουλεύουν ορθά. Απ' αυτούς, πολλοί προσπαθούν να συντηρούν τη σημερινή κατάσταση γιατί αντλούν από αυτή δημοτικότητα και εξουσία - κι έτσι ούτε οι ίδιοι προνοούν για το αύριο, ούτε νοιάζονται για το αν εσείς προνοείτε.

- Βρίσκονται σε τέτοια εγκατάλειψη και σε τέτοια χάλια τα πράγματα, ώστε ακόμη και αν όσοι μιλούν από τούτο το βήμα πρότειναν συνειδητά τα πιο βλαβερά μέτρα κι εσείς τα ψηφίζατε, πάλι δεν θα μπορούσαμε να βρεθούμε σε χειρότερη θέση.

Ο Δημοσθένης προς τους Αθηναίους
Πριν 23 αιώνες

<http://www.capital.gr/News.asp?id=2198319>

Δεν μ' αρέσει αυτός ο άνθρωπος. Πρέπει να τον γνωρίσω καλύτερα.

Αβραάμ Λίνκολν,
1809-1865, Αμερικανός Πρόεδρος

Παρουσίαση βιβλίου

Αναζητώντας μian υπογραφή

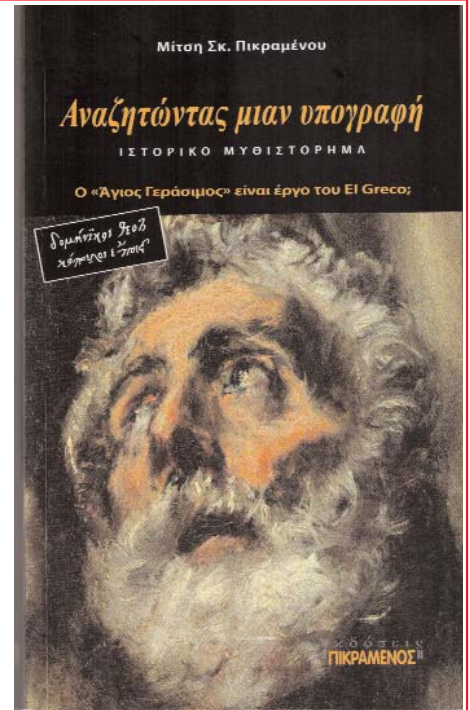
Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη μορφή του αγίου Γερασίμου, όπως την είδα στην προσωπογραφία του. Ένα πρόσωπο σκοτεινό και ταλαιπωρημένο, τρομακτικό ίσως, αλλά οικείο. Λες και κουβαλούσε ο άνθρωπος εκείνος τις αμαρτίες των συμπατριωτών του.

Ένας πίνακας που με διαβεβαίωσαν ότι φιλοτέχνησε στα νιάτα του ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, ένας καλλιτέχνης βασιανισμένος, σύμφωνα με τις μαρτυρίες που διαθέτουμε. Ο πίνακας του Αγίου Γερασίμου είναι υπαρκτός αλλά άγνωστο το πού μπορεί να βρίσκεται αυτή τη στιγμή. Το σίγουρο είναι ότι, αν και κανένας ειδήμων δεν έχει δει τον πίνακα, διαθέτει όλες τις ενδείξεις ότι φιλοτεχνήθηκε από το χέρι του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου στα νεανικά του χρόνια.

Τα ερωτήματα πολλά, οι ιστορικές πηγές άφθονες. Ο χρόνος και ο τόπος όπου έδρασαν οι δύο άνδρες συμπίπτουν, έτσι ώστε δίνεται η δυνατότητα να επιχειρήσουμε και τη συνάντησή τους.

Ποιος ήταν ο άγιος Γεράσιμος; Πώς βρέθηκε στην Κρήτη; Πώς γνωρίστηκε ο μοναχός με το παιδάκι που αργότερα εξελίχθηκε σε σπουδαίο ζωγράφο; Ποια ήταν η πορεία και των δύο προσωπικοτήτων μέσα στον χρόνο και την Ιστορία; Πότε και γιατί ο El Greco ζωγράφισε τον άγιο;

Μια προσέγγιση που κινείται ανάμεσα στην πραγματικότητα, τον θρύλο και τη φαντασία. Παρουσιάζει στιγμές από τον βίο των δύο επιφανών ανδρών μέσα στην εποχή τους.

Εμφανίζει άλλωστε τις ενδεχόμενες περιπέτειες του πίνακα από τη δημιουργία του έως τις μέρες μας, δίνοντας βάρος σε συγκεκριμένες στιγμές της γεμάτης με απίστευτες περιπέτειες ιστορίας του ελληνισμού.

Η Μαγεία της Ελληνικής Γλώσσας

"ΟΙΑ ΗΩ Ω ΥΙΕ ΑΕΙ ΕΙ"

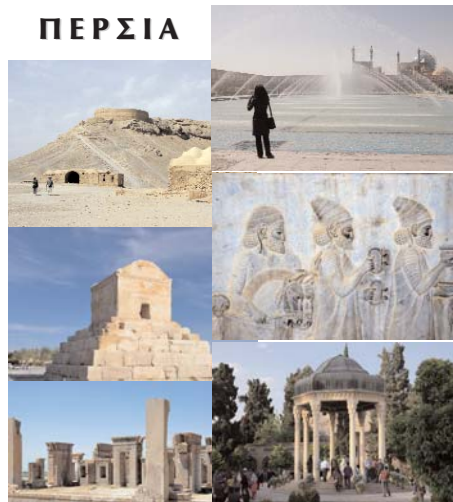
(Όπως η αυγή γιέ μου να είσαι πάντα)
Ούτε ένα σύμφωνο, σε μια πλήρη φράση !!!

Κάποιοι προτείνουν την απλοποίησή της

Ι αλθία ίνε ότι πράγματι θα απλοποιηθί | γλώσσα κε θα δεν θα χριάζετε να ταλεπορούντε τα πεδιά μας με τιν εκμάθισι τις γραμματικίσι. Εξάλου, ίνε κε πιο ορέα | ικόνα τις απλοπιμμένισι γλώσσα.

ΠΕΡΣΙΑ

Δεν μ' αρέσει αυτός ο άνθρωπος. Πρέπει να τον γνωρίσω καλύτερα.

Αβραάμ Λίνκολν,
1809-1865, Αμερικανός Πρόεδρος

Ο Σεφ Πρτείνει

Ψάρι σωτέ με μάραθο, τοματίνια και σάλτσα λεμονιού

Υλικά

Φιλέτο από λαυράκι ή τσιπούρα.
Μπορούμε να ζητήσουμε από τον ψαρά να μας το φιλετάρει και να μας καθαρίσει τα κόκαλα.
2 μεγάλες μαραθορίζες.
10 τοματίνια.

Ζωμός ψαριού που μπορούμε να κάνουμε από τα κόκαλα του ψαριού.

Αλάτι πιπέρι και λίγο ούζο.

Και φυσικά παρθένο ελαιόλ.αδο.

Εκτέλεση

Παίρνουμε το φαροζουμο, φιλοκόβουμε τις μαραθορίζες και τις σωτάρουμε σε ελαιόλαδο μέχρι να μαλακώσουν και προσθέτουμε αλάτι και πιπέρι.

Ρίχνουμε αρκετό ζωμό και βράζουμε σε χαμηλή φωτιά μέχρι να μαλακώσουν.

Τα τελευταία λεπτά προσθέτουμε τα τοματίνια και βράζουμε για μερικά λεπτά ακόμα.

Σε καυτό τηγάνι σωτάρουμε το ψάρι, πάντα την πλευρά που έχει το δέρμα πρώτα για μερικά λεπτά, προσοχή να μην μας στεγνώσει, και το γυρίζουμε από την άλλη για να ολοκληρωθεί το ψήσιμο.

Σερβίρουμε σε βαθύ πιάτο προσθέτοντας το μάραθο ζωμό, τοματίνια, και φρέσκο θυμάρι.

Θανάσης Ρούσσος

Το "Μαργαριτάρι της Ανατολής", το Ισραχάν, μας υποδέχθηκε με μια δυνατή καταιγίδα, σα να 'θελε να μας ξεπλύνει από τον κουρνιαχτό των βουνών της Ζάγγρου, να μας χαλαρώσει και να μας δροσίσει από την ένταση και την κουροβραση της ημέρας. Το Σεπαχάν που ήταν στρατόπεδο στην περίοδο της δυναστείας των Σασανιδών (σεπαχάν = στρατόπεδο στη γλώσσα των Πάρθων), εξελίχθηκε σε Ισραχάν (Estfahan) και πόλη όταν ανέλαβαν τα σκίηπτρα οι Αχαιμενίδες που την ανέδειξαν σε μια από τις μεγαλύτερες της Ασίας, με πληθυσμό 1.000.000 κατοίκους. Στο αποκορύφωμα της δόξης της όμως γέφτασε στα χρόνια του Σάχη Αμπάς Α', του επονομαζόμενου και Μεγάλου (Shah Abbas I), 1586-1628.

Η "πόλη-ο μισός κόσμος" (Nesf-e-Jahan), όπως αναφέρεται σε κείμενα των Σαραβιδών, που την έστρεψαν πρωτεύουσά τους τον 17ο αιώνα, είναι η πιο πράσινη της Περσίας, χάρη στα άφθονα νερά του ποταμού Ζαγιαντί (Zayandeh = ζωοδότης) και στον δροσερό, αναζωογονητικό αέρα που καταβαίνει απ' τα γειτονικά βουνά Μπαχτιάρ και το όρος Καρκάς. Αυτό το αριστούργημα του Ιράν, το στόλι της αρχαίας Περσίας, έμελλε να καταστραφεί από τους Αργαγούς το 1772, ενώ το 1915, στη διάρκεια του Α' παγκοσμίου πολέμου, κατελήφθη από τους Ρώσους.

Στις παρυφές της πόλης μικρογραφίες πολυώροφων πολυκατοικιών αποσπούν την προσοχή μας. Πρόκειται για τους ακουστούς περισσότερων του Ιράν. Ο καθένας τους μπορεί να φιλοξενησει έως και 14.000 περιστερία. Εκτρέφονται για τις κουτούλιές τους (guano), το καλύτερο λίπασμα για τα φημισμένα μπροστάνια καρπουζιών του Ισραχάν.

Κι όταν την μπαίνουμε για τα καλά στον αστικό ιστό της πόλης μένουμε ενοει από τη χάρη και την ομορφιά της. Μεγάλες λεωφόροι με πανύψηλα, αιώνωβια δέντρα, λουλουδιασμένα παρτέρια, πάρκα με σιντριβάνια και επιβλητικές γέφυρες πάνω από τον "ζωοδότη" ποταμό. Μια σύγχρονη, οργανωμένη, πεντακάθαρη πόλη που θυμίζει ευρωπαϊκό, μεσογειακό θέρετρο, με έντονο όμως το χρώμα, το άρωμα και τη γοητεία της ανατολής.

Η δεντρόφυτη πλατεία κεντρική λεωφόρος Chahar Bagh (Τέσσερις Κήποι), που περνά μπροστά απ' το ξενοδοχείο μας, είναι πολύβουη αυτή την ώρα και καταβεσπι από κόσμο που σεργιάνιζει μπροστά από τα ανοιχτά καταστήματα. Η κυκλοφορία των τροχοφόρων είναι πυκνή και υπάρχουν αρκετά μποτιλιόματτα. Γκαζωμένοι ασκεπείς μοτοσυκλετιστές καταφέρνουν να ισορροπούν στις δού τους ρόδες όλη τους τη φαμίλια! Φαίνεται πως εδώ το κράνος δεν είναι υποχρεωτικό. Αλλά και στην Ελλάδα που είναι...

Ο κόσμος στην πλειονότητα του είναι νεανικός (το 70% του πληθυσμού της Περσίας είναι κάτω από 30 ετών), με τις γυναίκες να υπερτερούν.

Ντυμένες πολύ συντηρητικά, με μαντήλι στο κεφάλι, φοδιά παντελόνια και μακρύ κουμπωτό πανωφόρι που πασχίζει να "πνίξει" τη θηλυκότητα των γορών τους. Πολύ λιγότερες είναι οι θρησκόληπτες με τσαντόρ ή νικάμπ. Το μαντήλι είναι υποχρεωτικό για όλες τις γυναίκες στο Ιράν από την ηλικία των 9 ετών, καθώς και για όλες τις ζένες που επισκέπτονται τη χώρα. Οι νέες γυναίκες και τα κορίτσια, εκτός σχολείου, συχνά επιλέγουν μοντέρνα μαντήλια με εμπρησι σχέδια και χαρούμενα χρώματα. Το μείον στη χρήση του μαντηλιού είναι ότι το φορούν απ' το θώρακα, αφού τους το επιβάλλουν, το συν ότι τις κάνει να φαίνονται ακόμα πιο όμορφες, τονίζοντας τους τα λεπτά κι αρμονικά χαρακτηριστικά. Έχουν μεγάλα μαύρα μάτια με βαθύ κι εκφραστικό βλέμμα και μαύρα, πυκνά φρύδια, αν δεν είναι "βγαλμένα". Το μαντήλι μοιάζει με το κοχύλι που αιχμαλωτίζει στα σπλάχνα του το μαργαριτάρι, κάνοντας τα να δείχνει ακόμα πιο λαμπρό και πιο όμορφο.

Υπάρχει μια ξέφρενη κουλτούρα που φαίνεται στο νεαρό γυναικείο φύλο της χώρας. Η αισθητική χειρουργική γνωρίζει πιές εδώ. Χειρουργημένες μύτες a la française και γεμιωμένα, ανορθωμένα στήθη βλέπει κανείς συχνά, φτάνει να είναι παρατηρητικός. Οι Περσίδες είναι πολύ όμορφες. Δεν τους αρκεί. Θέλουν να είναι τέλειες! Αρκετόι, κυρίως απ' τη νεότερη γενιά, γνωρίζουν αγγλικά και χαιρώνται να συνομιλούν ξένους και να συνομιλούν. Είναι ευγενικοί, χαμογελαστοί, με καλούς τρόπους και πάντα πρόθυμοι να σου φανούν χρήσιμοι.

Ακολουθούμε νότια τη λεωφόρο μας και πέφτουμε πάνω στην εντυπωσιακή διώροφη γέφυρα Σεοσεπχ (Si-o-Seh) που έχει μήκος 298μ και 33 αψίδες, κτισμένη από τον Αλλαχβερτί Χαν, ευνοούμενο στρατηγό του Σάχη Αμπάς Α', μεταξύ 1599 και 1602. Ενώνει το βόρειο τμήμα της Chagar Bagh St με το νότιο. Το πάνω επίπεδο της, απ' όλο που περνούσαν κάποτε οι άμαξες, είναι λιθόστρωτο, το κάτω φέρει πλακόστρωση. Πριν αρ-

κετά χρόνια οι καιμάρες της ήταν γεμάτες με καφενέδες και τεισποτεία. Σήμερα είναι όλα κλειστά. Τους μεταδόσαμε άραγε την ελληνική κρίση;

Ο ποταμός Ζαγιαντί, προς μεγάλη μας απογοήτευση, έχει ελάχιστα νερά που δεν κυλούν, μόνο λιμνάζουν. Αρκομάστε να τον ανακλιόσουμε στη μνήμη μας σφρηγηλό και ζωοδότη, όπως τον γνωρίζαμε στις πηγές του, στα βουνά της Ζαγγρου, κι όπως τον έχουμε δει σε φωτογραφίες τουριστικών οδηγών και καρτ ποστάλ. Θα περπατήσουμε μέχρι την πιο κομψή γέφυρα του Ισραχάν, την Χαζού (Khaju), μήκους 110 μέτρων, κτισμένη το 1650 σε δύο επίπεδα αψίδων από τον Σάχη Αμπάς Β', όπου συνήθιζε να κάθεται και να πίνει το αμάντι του, φιλοσοφώντας και βερβάζοντας τον "ψεύτικο" ντουαί.

Τετάρτη, 23/4: Ημέρα αφιερωμένη στα αξιοθέατα της πολυτραγουδιωμένης και της πιο τουριστικής πόλης του Ιράν. Θα ξεκινήσουμε την εξερεύνησή της με μια από τις ωραιότερες και μεγαλύτερες πλατείες του κόσμου, τη θρυλική Μειντάν-ι-Σαχ (Βασιλική πλατεία) ή αλλιώς Imam square ή Maidan-e-Naqsh-e-Jahan, όπου εδώ, αναμφισβητητα, φιλοξενούνται τα μεγαλύτερα περισσότερα αρχιτεκτονήματα του Ισλαμικού κόσμου.

Naqsh-e-Jahan σημαίνει στα φαρσί (περσικά) το πρότυπο του κόσμου. Ένας κόσμος όπως τον φαντάστηκε και τον θέλησε ο Σάχη Αμπάς Α' που το 1602 αποφάσισε την κατασκευή της, ως επίκεντρο και σημείο αναφοράς της νέας του πρωτεύουσας. Τη στόλισε με αριστουργηματικά έργα, όπως το απαρμόλιο τέμενος του Αμπάς (Imam Mosque), το λεπτεπιλεπτό τέμενος του σείχη Λοτφολλάχ (Sheikh Lotfollah Mosque) και το παλάτι Αλί Καπού (Ali Qapu Palace). Οι διαστάσεις της (512x163μ) την κατατάσσουν δεύτερη σε έκταση στον κόσμο, μετά την πλατεία Τιενανμέν (Tiananmen) στο Πεκίνο.

Μια στενιάμακρη τεχνητή λίμνη σε μια της άκρη γίνεται κάτοπτο, όπου στα ήρεμα νερά της καθρεπτίζουν τη χάρη τους τα γύρω υπέργοα κτίσματα. Ένας στεγαζόμενος χώρος εκατοντάδων μέτρων που διατρέχει ολόγυρα την πλατεία ασφυκτικά από τουριστικά μαγαζιά που σου προτείνουν σουβενίρ, χειροτεχνήματα και πίνακες ζωγραφικής μινιατούρας, που έχει μακρόχρονη παράδοση στην Περσία.

Ανεβαίνουμε στο εξαώροφο παλάτι Αλί-Καπου με την αίθουσα του θρόνου και τις αειπορτίζουσες αίθουσες μουσικής. Από τη βεράντα του έχουμε πανοραμική θέα στην πλατεία. Στα δεξιά μας βρίσκεται το Imam Mosque και απέναντί μας το Lotfollah Mosque. Απ' αυτόν τον εξώστη οι Σαραβίδες Βασιλείς παρακολουθούσαν αγώνες πόλο (έριπποτο αθλήτης με κοντάρια στα χέρια κτυπούσαν μια μπαλά).

Πολλές από τις υπέροχες τοιχογραφίες και τα ψηφιδωτά, που διακοσμούσαν άλλοτε τις μικρές αίθουσες, τους διαδρόμους και τις σκάλες του παλατιού, κατεστράφησαν στην περίοδο των Χαζάρων και λίγο μετά την επανάσταση του 1979. Οσόσο διασώζονται, ευτυχώς, μερικά αντιπροσωπευτικά δείγματα τους στην αίθουσα του θρόνου. Στον τελευταίο όροφο η αίθουσα μουσικής εντυπωσιάζει με τη σύλληψη και την κατασκευή της. Η γύψινη οροφή της φέρει ανόηματα σε διαμορφωμένα αγγείων και σκευών, έτσι που να δημιουργείται αντιχέο για την ενίσχυση των ασθενών μουσικών ήχων, δείγμα εξαιρετικής και πρωτότυπης περσικής λαϊκής τέχνης.

Το Τέμενος του Αμπάς του Μεγάλου (Imam Mosque ή Masjed-e Imam) είναι το καμπί της Ιρανικής αρχιτεκτονικής και ένα από τα ωραιότερα τζαμιά στον κόσμο. Ο πλούτος των σχεδίων των "μπλε" του πλακιδίων, η διακόσμηση και η κομψότητα της αρχιτεκτονικής φόρμας, που χαρακτηρίζουν την περίοδο της δυναστείας των Σαραβιδών, κάνουν το τζαμί αυτό μοναδικό. Οι εργασίες του άρχισαν από την κατασκευή της μεγαλοπρεπούς του εξωτερικής πύλης το 1611 για να ολοκληρωθεί το 1629, τελευταίο έτος της βασιλείας του Σάχη Αμπάς Α'. Εννίζει το ότι η πύλη αυτή είναι στραμμένη προς την πλατεία ενώ το καθαυτό τέμενος είναι προσανατολισμένο προς την ιερή πόλη των μουσουλμάνων, τη Μέκκα. Όχι βέβαια από λάθος, αλλά προς χάρην της αρχιτεκτονικής συμμετρίας της πλατείας.

Το Τέμενος του σείχη Λοτφολλάχ είναι ένα ακόμα ναϊκό αριστούργημα. Η κατασκευή του διήρκεσε 17 χρόνια (1602-1619). Πρόκειται για ένα τζαμί χωρίς μιναρέ, με θόλο από πλακίδια απαλού ανοιχτού χρώματος που, ανάλογα με το εξωτερικό φως της ημέρας, αποχρωματίζει τους περνούον από το κρεμ στο ροζ. Τα χαρακτηριστικά μπλε πλακίδια του Ισραχάν υπάρχουν μόνο στην κορυφή του θόλου, οι διακριτικοί τόνοι του οποίου δημιουργούν αντίθεση με τα έντονα χρώματα της πύλης εισόδου, όπου βλέπει κανείς τα καλύτερα σωζόμενα στις μέρες μας ψηφιδωτά της περιόδου των Σαραβιδών. Θα κλείσουμε την ημέρα

μας με μια βόλτα στο Qeisarieh Bazar, παζάρι γεμάτο με εκατοντάδες μαγαζιά κάθε λογής και ανατολίτικες μυρωδιές μπαχαρικών που σου σπάνε τη μύτη.

Πέμπτη, 24/4: Και η σημερινή μας ημέρα θα κυλήσει στο Ισραχάν. Θα επισκεφτούμε: Το τζαμί της Παρασκευής (Friday Mosque), που θεωρείται μουσείο 1000 ετών περσικής θρησκευτικής αρχιτεκτονικής και είναι ένα από τα μεγαλύτερα τζαμιά στον κόσμο. Στην ουσία πρόκειται για ένα σύνολο τζαμιών, κίωνων, μιναρέδων και στοών. Τα περισσότερα κτίσματα του χρονολογούνται από την εποχή των Σελτζούκων που πολύ αγάπησαν την πόλη και φρόντισαν να την καλλωπίσουν όσο το δυνατόν περισσότερο. Οι ιδρυτές μάλιστα του Σελτζουκικού κράτους, ο γενάρχης Τογρούλ και ο Μαλέχ Σαχ, την έκαναν πρωτεύουσά τους.

Εδώ εντυπωσιάζει το σύνολο των διαφορετικών αρχιτεκτονικών ρυθμών που κάνουν το τέμενος αυτό να θεωρείται ιδιαίτερο. Τα σελτζουκικά μνημεία είναι γυμνά, ενώ τα μογγολικά περιτέχνα. Το μερόμπε του (κόγχη προσευχής), το φημισμένο Uljaitu Mihrab, σκαλισμένο σε πέτρα από Μογγόλο ηγεμόνα είναι έργο μοναδικής μογγολικής τέχνης.

Το παλάτι του 40 κίωνων (Chehel Sotun Palace), όπου στην πραγματικότητα οι κολώνες του δεν είναι σαράντα αλλά είκοσι. Διπλασιάζουν τον αριθμό τους στα μάτια του επισκέπτη αντανάκλασμένες στα νερά μιας μεγάλης μακρόστενης λίμνης που βρίσκεται στον προαύλιο του χώρου. Δημιούργημα του Σαχ Αμπάς Α' με αρκετές μεταγενέστερες προσθήκες, περιβάλλεται από καταπράσινο, ανθοστόλιστο κήπου. Στο εσωτερικό του παλατιού θα θαυμάσουμε τις τεράστιες, με ζωηρά χρώματα και λεπτομέρειες τοιχογραφίες. Άλλες μνημόνι της χαρής της ζωής και άλλες θυμίζουν τη φρίκη των πολέμων ανάμεσα στους λαούς του Ισλάμ.

Σκηνές από μάχες, όπως ο βασιλιάς Ναδίν να μάχεται τους Ινδούς, οι Πέρσες τους Ουζμπεκούς, αλλά και εκείνη όπου ο Τούρκος Σουλτάνος Σελίμ Α' επικρατεί των Περσών! Και σκηνές ευδαιμονίας και ξεγνοιασιάς, όπως εκείνες της τοιχογραφίας που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την είσοδο, όπου ο Σάχη Αμπάς Α' απεικονίζεται ως οικοδοστής ενός επιδεικτικού, πλούσιου σιμπουσιό. Τα εξαιρετικά αυτά έργα τέχνης επέζησαν της επιδρομής των Αργαγών (18ος αιώνας) που τα κάλυψαν με ασβέστη, θέλοντας έτσι να εκφράσουν την αποδοκιμασία τους σ' αυτόν τον ξέφρενο και χλιδατό τρόπο ζωής.

Το Hasht Behesht pavilion, γνωστό και ως το περριπτερο των Οχτώ Παραδείσων ή το Παλάτι των Αηδονιών ήταν άλλοτε το πιο φιλόξενο διακοσμημένο μικρό παλάτι του Ισραχάν. Κτίστηκε περί το 1660. Παρότι έχει υποστεί πολλές φθορές από τον χρόνο, διατηρεί μια γοητευτική ηρεμία με τους υψηλούς ξύλινους κίονες του στην πρόσοψη να μοιάζουν αντανάκλασες των δένδρων του πάρκου που το περιβάλλουν. Στο εσωτερικό του υπάρχουν αρκετά εντυπωσιακά ψηφιδωτά και διακοσμητικά σταλακτίτες, καθώς και οροφές διαμορφωμένες σε διάφορα σχήματα, παρόμοια με αυτά που συναντήσαμε στη αίθουσα μουσικής του Ali Qapu Palace.

Παρασκευή, 25/4: Σήμερα θα αποχαιρετίσουμε το "Παρίσι της Ανατολής" και θα ακολουθήσουμε ΝΑ κατευθυνθόν, στο δρόμο μας για το Γιάζντ (Yazd). Ολοήμερο ταξίδι με λεωφορείο, που κύλισε όμως ευχάριστα, απορροφώντας από το έρημο, γυμνό και επιβλητικό τοπίο έξω απ' τα παράθυρά μας καθώς και με τραγούδια, απαγγελίες ποιημάτων και ανάγνωση σελίδων από την ιστορία του τόπου.

Φτάσαμε στο Γιάζντ αργά το βράδυ. Το ξενοδοχείο μας απείχε λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης. Όσοι δεν ενίωθαν πολύ κουρασμένοι κάλεσαν ταξί και κατέβηκαν για ένα "Yazd by night". Η πόλη, τέτοια ώρα, ήταν πολύ ήσυχη. Ελάχιστος κόσμος στους δρόμους, λίγα μαγαζιά δεν είχαν ακόμα κατεβάσει ρολά. Μια βόλτα στην παλιά πόλη και μια πίτσα στην ταράτσα ενός εστιατορίου, ξεπληρωμένοι σε μεγάλους καναπέδες-κρεβάτια κάτω από ένα ανοιξιάτικο έναστρο ουρανό με θέα το μυστηριακό φωταγωγημένο Μεγάλο Τζαμί του Γιάζντ, ήταν αρκετά για μια μικρή εισαγωγή στη ζωροαστρική πόλη.

Σάββατο, 26/4: Το Γιάζντ, ακόμα κι αν δεν υπάρχουν επιστημονικές αποδείξεις ή αυτο, είναι η αρχαιότερη κατοικήσιμη πόλη στον κόσμο. Μετράει 7000 χρόνια αδιάκοπης ανθρώπινης παρουσίας και έχει σήμερα πληθυσμό 500.000 κατοίκους. Πόλη της ερήμου, με πολλή ζέση το καλοκαίρι, διαθέτει ωστόσο πολλά νερά χάρη στο σύστημα των qanats, τον παραδοσιακό τρόπο μεταφοράς τους από τα γύρω βουνά (όρα άρθρο για Ιράν στο προηγούμενο τεύχος). Από εδώ πέρασε ο Μάρκο Πόλο τον 13ο αιώνα και την περιέγραψε ως μια πολλή φώνα, εκπληκτική πόλη, κέντρο εμπορίου.

Είναι η πόλη του Ζωροαστρισμού, της πρώτης

θρησκείας που κήρυξε την ύπαρξη ενός παντοδύναμου, αθάνατου Θεού. Ιδρυτής της είναι ο Ζαρτούστρα (Zarostri) που γεννήθηκε μεταξύ 1000-1500 π.Χ., πιθανότατα κοντά στη σημερινή λίμνη Urimiyeh (στο ΒΔ Ιράν, κοντά στα σύνορα με την Τουρκία).

Η υπέρτατη ύπαρξη είναι ο ανεικοκίμος Άχουρα-Μάζδα που ζητάει από τους πιστούς του να προσεύχονται σ' αυτόν κοιτώντας προς την κατεύθυνση του φωτός. Πολύ λίγα απ' όσα ο ίδιος έγραψε διασώζονται και διδάσκονται στην Avesta, την Ζωροαστρική βίβλο. Ο πυρήνας της διδασκαλίας της είναι ο δεισιμός, η αέναη δηλ. μάχη του καλού εναντίον στο κακό. Στοιχεία από τον Ζωροαστρισμό υιοθέτησαν και οι τρεις μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες, ο Χριστιανισμός, το Ισλάμ και ο Ιουδαϊσμός.

Ο Ζωροαστρισμός, επί δυναστείας των Αχαιμενιδών, υπήρξε η εθνική θρησκεία των Περσών. Όταν όμως ήλθαν οι Άραβες (637μ.Χ.) οι Ζωροάστρες υπέστησαν διωγμούς και πολλοί απ' αυτούς κατέφυγαν στην Ινδία. Στις μέρες μας ζουν γύρω στους 10.000 στο Γιάζντ, ενώ σε όλη την Περσία περί τους 30.000. Οι πιστές στον Ζωροάστρη έχουν χαρακτηριστικό ντύσιμο και γίνονται αντιληπτές από μακριά. Οι ριχτές, ανάλαφρες και με φωτεινά χρώματα ρόμπες τους τις κάνουν να ξεχωρίζουν απ' τις άλλες σαν τη γύλα μες το γάλα.

Η επίσκεψη στους **Πύργους της Σιωπής (Dakhmehe-ye-Zartoshtiyun)** είναι ένα must. Πρόκειται για δυο αντικριστούς λόφους που στις κορυφές τους υπάρχουν υπολείμματα τειχών. Γύρω τους ο τόπος είναι ξερός και έρημος με κάποια διάσπαρτα πλάνθινα, εγκαταλελειμμένα κτίσματα. Αίσθηση αιωρούμενου θανάτου πλανιέται στην ατμόσφαιρα και μιας προκαλεί ρήγος. Μετά από νεκρώσιμη θρησκευτική τελετή, στα μισογκρεμιόμενα όσα κτίσματα, οι σωροί των νεκρών μεταφέρονταν για να εκτεθούν στην κορυφή των Πύργων προκειμένου να γίνουν βορά των ορνέων. Κι αυτό επειδή οι Ζωροάστρες, σεβόμενοι την αγνότητα των στοιχείων της φύσης, δεν ήθελαν με κανένα τρόπο την ταφή των πτωμάτων να μολύνει τη γη ή η καύση τους τον αέρα.

Το τελετουργικό αυτό διατηρήθηκε μέχρι το 1960, οπότε η κυβέρνηση τους έπεισε ότι και με αυτόν τους τον τρόπο ο αέρας μολυνόταν και ότι υπήρχε μεγάλος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία. Έτσι δέχτηκαν να θάβουν τους ομόθρησκούς τους σε ειδικά κοιμητήρια, όπου οι τάφοι επενδύονται εσωτερικά με παχύ στρώμα τσιμέντου, ούτως ώστε να μην έρχονται σε επαφή με το χώμα. Ένας μακρύς δρόμος μας οδηγεί στο ναό του Ζωροάστρη, όπου φυλάσσεται το σύμβολό του, το άβαστο ιερό πυρ. Στο διάζωμα της πρόσωσης του κυριαρχεί το έμβλημα του Άχουρα-Μάζδα.

Στη σύγχρονη πόλη με τα χαμηλά, στα μέτρα του ανθρώπου, κτίρια συναντάμε άνετες πλατείες με γλυπτικές συνθέσεις και πίδακες, πάρκα, μεγάλους δρόμους και αρκετό πράσινο. Παντού κυριαρχεί τάξη και καθαριότητα.

Επισκεπτόμαστε το Μεγάλο Τζαμί (Jameh Mosque) που με τον όγκο, τις γραμμές και την ομορφιά του επιβάλλει την παρουσία του στην παλιά πόλη, καύχημα της ισλαμικής αρχιτεκτονικής του Γιάζντ. Η πύλη εισόδου του, που στέκει ανάμεσα σε δυο πανύψηλους μοναρούς 48μ (είβαν = φούνκας στα φαράσι), είναι μια από τις υψηλότερες στο Ιράν. Κτίστηκε τον 15ου αιώνα από τον Sayyed Roknaddin και εντυπωσιάζει με την ποικιλία των διακοσμητικών πλοκαιδίων που φέρουν επιγραφές από το Κοράνι και με το μεχράμπ του, λαξευμένο με περισσή τέχνη και μεράκι.

Ένα στοιχείο που μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι οι **ανεμόποργοι ή ανεμοπαγίδες (badgirs)**. Πυργοειδείς κατασκευές με δυο, τέσσερις ή και έξι πλυσές (μπορεί να φτάσουν ακόμη και τα 40 μέτρα), υψώνονται σαν δάσος πάνω από τις χαμηλές στέγες των σπιτιών του Γιάζντ. Είναι φτιαγμένες έτσι που να πιάνουν το απειροελάχιστο δροσερό αεράκι που περνά από εκεί ψηλά και να το κατευθύνουν προς τα κάτω, στα δωμάτια όπου ζει η οικογένεια. Την ίδια στιγμή διώνουν προς τα έξω τον πυρακτωμένο καλοκαιρινό αέρα που κυκλοφορεί στο σπίτι. Το αρχαιότερο ίσως σύστημα φυσικού κλιματισμού (air conditioning) στον κόσμο. Στις βαριές ζυλώνες πόρτες των παλιών σπιτιών βλέπουμε να υπάρχουν δυο διαφορετικά ρόπτρα. Το αρσενικό, βαρύ και μακρύ, είναι αυτό που θα πρέπει να κτυπηθεί ο άνδρας όταν επισκεπτόνται ένα σπίτι. Το θηλυκό, στρογγυλό και ανάλαφρο, είναι για τις γυναίκες. Ο παραγόμενος ήχος είναι διαφορετικός. Η σπιτονοικοκυρά και οι κόρες της θα πρέπει να βάλουν το τασντόρ πριν ανοίξουν σε άνδρα μουσαφίρη. Τα στίπια που πενθούν απλώνουν ένα μαύρο σεντόνι στην είσοδο.

Έλος δεν θα παραλείψουμε να κάνουμε μια επίσκεψη στο πολύ ενδιαφέρον **μουσείο νερού του Γιάζντ** που στεγάζεται σε ένα αναπαλαιωμένο μεγάλο, όπου μπορεί κανείς να δει τις τεχνικές αντίληψης

του νερού από μεγάλα βάθη και την υπόγεια μεταφορά του στην πόλη μέσω του συστήματος των qanats.

Νωρίς το απόγευμα αφήνουμε το Γιάζντ και κατευθυνόμαστε ΝΔ προς το Σιράζ. Στην πορεία μας θα κάνουμε υποχρεωτικά μια μεγάλη στάση στις Πασαργάδες, την αρχαία πρωτεύουσα του Κύρου για να επισκεφτούμε τον τάφο του Μεγάλου Βασιλιά. Ο Μέγας Αλέξανδρος όταν ήλθε εδώ να προσκυνήσει διάταξε, όπως αναφέρει ο Αρριανός, να χαραχθεί πάνω στον τάφο η επιγραφή στα ελληνικά: "Ὁ ἄνθρωπε, ὅστις εἰ καὶ ἔθνη ἦκες, ὅτι μεν γὰρ ἦξεις οἶδα. Εἰ γὰρ Κύρος εἰμι, ο Πέρσης κτησάμενος τὴν ἀρχὴν. Μη οὖν τῆς οὐλῆς μοι ταύτης γῆς φθονήσης, ἢ τοῦ μὲν σώμα περικολυπτεῖ".

Βρισκόμαστε στις Πασαργάδες την πιο όμορφη ώρα της ημέρας. Σουρούπι και όλα γύρω μας έχουν βαφτεί με το μελί χρώμα της δύσης του ήλιου. Στη μέση μιας απέραντης, άγονης πεδιάδας (Dasht-e Morghab), που στον ορίζοντα της στεφανώνεται από σειρά χαμηλών βουνών, κέφεται ταπεινός, λιτός, απερίττος και μοναχικός ο τάφος του Μεγάλου Ηγέτη. Ένα μνημείο σε έξι επίπεδα που ολοένα και στενεύουν από τη βάση προς την κορυφή, όπου και ο τάφος, θυμίζοντας μας τα Ζηκουράτ (πυργοειδείς ναός σε σχήμα πυραμίδας με βαθμίδες και το ιερό στην κορυφή, που συναντώνται στην αρχαία Μεσοποταμία)

Σε αρκετή απόσταση από το ταρικό μνημείο βλέπουμε ό, τι έχει απομείνει στις μέρες μας από τα μεγαλοπρεπή ανάκτορα του Κύρου. Στον πρότυλο τους υπήρχε ένας στεγασμένος χώρος που τη στέγη του στήριζαν οκτώ κίονες. Παρατηρούμε παρτίδα στην του Μεγάλου Βασιλιά με την επιγραφή "Εγώ ο Κύρος, ο Αχαιμενίδης Βασιλεύς", γραμμένη σε τρεις γλώσσες των υπηκόων του. Ακόμα πιο μακριά, σ' ένα ύψωμα, διακρίνουμε ίχνη παλαιού φρουρίου που οι ντόπιοι ονομάζουν "Θρόνο του Σολομώντος". Μάλλον πρόκειται για κτίσμα ελληνιστικών χρόνων.

Στο Σιράζ (Shiraz) θα μπουέμε αργά το βράδυ.

Κυριακή, 27/7: Η μόνη μας ημέρα έχει προγραμματιστεί για την Περσέπολη. Η υπόλοιπη για τα αξιοθέατα του Σιράζ, της φημισμένης αυτής όμορφης πόλης των τριαντάφυλλων, των κρασίων και της αργυροχολίας. Σε μικρή απόσταση από το Σιράζ, 42χλμ ΒΑ, βρίσκεται ο πιο ενδιαφέρων αρχαιολογικός χώρος του Ιράν, η μεγαλοπρεπής Περσέπολη. Μια Λεωφόρος μας φέρνει σε μικρή απόσταση από τα παλάτια του Δαρείου και του Ξέρξη.

Τι να πρωτοθαυμάσει και τι να περιγράψει κανείς από όσα είδαμε εδώ, στην πόλη-καύχημα της αυτοκρατορίας των Αχαιμενιδών! Μια κλίμακα μεγάλων διαστάσεων στα ΒΔ του χώρου μας οδηγεί στο Πρότυλο του Ξέρξη ή Πύλη όλων των Εθνών, όπου οι ξένοι επισκέπτες του Βασιλιά έφειλαν να περιμένουν πριν περάσουν στο κυρίως Παλάτι. Πλατεία, μαρμάρια σκαλοπάτια έδιναν χάρη και αρχοντιά στους με μακρούς χιτώνες ανερχομένους. Κάθε φορά που έφτανε εδώ μια σημαντική αντιπροσωπεία ήχοι σάλπιγγας από την κορυφή της κλίμακας ανήγγειλε την παρουσία της. Στο μουσείο της Περσέπολης εκτίθεται σε σχετικά καλή κατάσταση μία από αυτές σε μπρούτζο.

Η Πύλη των Εθνών, μνημειώδες και εντυπωσιακό έργο, φυλάσσεται από δυο τεράστια αγάλματα με ανθρώπινα πρόσωπα που φέρουν γενειάδα, και σώμα φτερωτό ταύρου, ασσυριακής προφανώς επιρροής. Στο επάνω της μέρος υπάρχει κωνοειδής επιγραφή σε τρεις γλώσσες (αρχαία περσικά, νέο-βαβυλωνιακά και ελαμικά) που μεταξύ άλλων αναφέρει ότι "ο Βασιλιάς Ξέρξης λέει: με την ευνοία του Άχουρα-Μάζδα τούτη την Πύλη όλων των Εθνών έκτισα..."

Αφού περάσουμε το Πρότυλο θα συναντήσουμε στα δεξιά μας το ανάκτορο του Δαρείου Α', ένα ογκώδες οικοδόμημα που προοριζόταν για αίθουσα υποδοχής των επισκεπτών. Λέγεται Απαδόμα, από το όνομα του λόφου όπου είχε κτιστεί το αρχικό Παλάτι στα Σούσα. Το βασικό υλικό για την εσωτερική του διαμόρφωση ήταν το ξύλο. Έτσι εξηγείται πώς έγινε τόσο εύκολα παρανόλημα της φωτιάς, όταν ο Μ. Αλέξανδρος κατέλαβε την Περσέπολη και παρέθεσε συμπόσιο στους συμπολιεμίτες του(331 π.Χ.).

Παρατηρώντας την ζωφόρο της βάσης του μένουμε έκθαμβοι από τον πλούτο του μαρμάρου, την πολυτέλεια και την τέχνη των χαραγμένων σ' αυτήν παραστάσεων. Εκπρόσωποι απ' όλες τις εθνοότητες της αυτοκρατορίας συρρέουν εδώ σε μια ατελείωτη πομπή φέρνοντας δώρα για τον Μεγάλο Βασιλιά. Κάθε εθνοότητα αναγνωρίζεται από την ιδιαίτερη της ενδυμασία και κόμμωση.

Ώνες κρατούν υφάσματα, δοχεία και κάτι αντικείμενα σαν μπάλες. Πάρθοι σέρνουν μια γκαμήλα. Σκύβες έχουν μαζί τους ένα άλογο. Κλικές με δυο κριάκια... Ένας Πέρσης αξιωματούχος με σκήπτρο κρατάει από το χέρι τον επικεφαλής κάθε αντιπροσωπείας και τους οδηγεί στην αίθουσα του θρόνου.

Το λιοντάρι που κατασπαράζει ένα άλογο είναι

το κυρίαρχο ανάγλυφο μοτίβο στις άκρες των παραστάσεων. Αλλά πάλι κυριαρχεί το μοτίβο του Πέρση Ηγεμόνα να μπήγει το ξίφος του στην κοιλιά του λιονταριού. Συμβολισμός της νίκης του καλού εναντίον στο κακό. Αλλά και ο Ζωροαστρικός συμβολισμός είναι πανταχού παρών: ο αετός με διπλάτα ανοιγμένα τα φτερά του.

Συναντάμε τεράστιους ογκόλιθους σε όλο τον αρχαιολογικό χώρο και πανύψηλους κίονες με κιονόκρανα διαφόρων ρυθμών και σχημάτων που κρατούν κεφαλές αλόγων, φτερωτούς ταύρους και γρύπτες.

Το ιδιαίτερο παλάτι που Δαρείου είναι γεμάτο από γλυπτές παραστάσεις και κολόνες. Πιο πίσω βρίσκονται τα ενδιαίτημα του Ξέρξη και του Αρταξέρξη Β'.

Ανατολικά της Περσέπολης, ψηλά στο λόφο Ραχμάτ, διακρίνεται ο τάφος του Αρταξέρξη Β', γιού του Δαρείου και της Παρυσάτιδος.

Σε απόσταση 10 χλμ από την Περσέπολη βρίσκεται ο πιο ιερό τάφο των αρχαίων Περσών με τις επιβλητικότερες ανάγλυφες παραστάσεις. Είναι γνωστές με το όνομα Ζωγραφικές του Ρουστάν (Naqsh-e Rostam). Εδώ, σκαλισμένους σε κάθεται βράχους, θα δούμε με τη σειρά τους σταυρούποτους βασιλικούς τάφους του Ξέρξη, του Δαρείου Α', του Αρταξέρξη Α' και του Δαρείου Β'. Κάτω από αυτούς υπάρχουν γλυπτές παραστάσεις με έντονο συμβολισμό (νίκες των Σασανιδών, τον Βασιλιά Ορμίζ Β' έριπτιτο να γκερμιέει από το αλόγο του με κοντάρι έναν αντίπαλό του, τον αυτοκράτορα Βαλεριανό να γονατίζει μπρος στον έφιππο βασιλιά Σαπύρ, τη θεότητα του νερού Ανακίτα να προσφέρει την ευλογία της στον ηγεμόνα Ναδύρ). Στον ίδιο χώρο υπάρχει μεγάλο τετράγωνο κτίσμα που φαίνεται να είναι Ζωροαστρικός ναός.

Επιστρέφοντας το απόγευμα στο Σιράζ θα μπουέμε στους κήπους του μουσείου Ναραντζεζάν (Naranjestan museum) για να πάρουμε μια ανάσα, να δροσιστούμε στη σκιά των δέντρων και στην καντίνα του και να αναλάβουμε στη θέα και το μεθυστικό άρωμα των λουλουδιών του.

Το Σιράζ (Shiraz) υπήρξε μια από τις σημαντικότερες πόλεις του Ισλαμικού κόσμου κατά τον μεσαίωνα και πρωτεύουσα του Ιράν στη διάρκεια της δυναστείας των Zand (1747-1779). Είναι κτισμένη σε υψόμετρο 1531μ με πληθυσμό 1.750.000 κατοίκους και είναι γνωστή ως η πόλη της γνώσης (Dar-ol-Elm), η πόλη των τριαντάφυλλων, του έρωτα και των κήπων. Στο πέρασμα των αιώνων η πόλη αυτή έγινε συνώνυμο της εκπαίδευσης, των αθλητών, του κρασιού και της ποίησης. Οι ποιητές στη χώρα αυτή, από τα πολύ παλιά χρόνια, ήταν στις καρδιές και το μυαλό των ανθρώπων της. Με μεγάλη παράδοση στην ποίηση η Περσία ανέδειξε μεγάλους λυρικούς, όπως είναι ο Φιρντουσί, ο Χαρεζ, ο Ομάρ Καγιάμ, ο Ρουμί και ο Σααδί.

Το Σιράζ είναι η γενέθλια πόλη του Χαρεζ και του Σααδί. Θα τιμήσουμε την ποίηση αυτού του λαού επισκεπτόμενοι το **μουσολείο του Χαρεζ (Aramghah-e-Hafez)**, που γεννήθηκε περί το 1324 και πέθανε το 1389. Ο Χαρεζ (Khafeh Shams-ed-Din Mohammed), που το όνομά του μεταφραζόμενο σημαίνει αυτόν που μπορεί να απαγγείλει από στήθος το Κοράνι, έγραψε πολλά έργα με γνωστότερο το μυστικιστικό Ντιβάν (Divan-e-Hafez) και άλλα όπου υμνεί τα αθρόνα, το κρασί και τον έρωτα.

Το μουσολείο του είναι ένα οκταγωνικό περίπτερο με κίονες και τρούλο, μέσα σ' έναν παραδεισένιο κήπο. Στην μαρμάρινη πλάκα του τάφου είναι χαραγμένοι στίχοι του ποιητή. Πλήθος κόσμου έρχεται εδώ απ' όλες τις γωνιές του Ιράν για ν' αποτίσει φόρο τιμής στον ποιητή του, να προσκυνήσει, να διαλογιστεί, να αντλήσει δύναμη από τον πλούτο και τη σοφία των στίχων του, να αφήσει ένα τριαντάφυλλο. Στο Ιράν τιμούν τους ποιητές. Δείγμα υψηλής παιδείας και πολιτισμού; Ίγμεγαλα ναί.

Στην Ελλάδα, με εξ ίσου μεγάλη, αν όχι μεγαλύτερη, ποιητική παράδοση, οι ποιητές μας όχι μόνο δεν έχουν τη θέση που τους αξίζει, αλλά κάπου-κάπου απαξιώνονται κιόλας από "σημειονότα" πολιτικά μας πρόσωπα με χαρακτηρισμούς του τύπου "λαπάδες".

Οι ημέρες όμως, με συντροφιά μια άριστη ομάδα φίλων και συνορειβατών, μελών του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών, σε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα χώρα που μας έδωσε μέσα σε ένα 12ήμερο τόσα πολλά με τη γεωγραφία της, τη φύση, την ιστορία, την αρχαιολογία, τον πολιτισμό και κυρίως με τους ανθρώπους της, φευ, περνούν σαν αστραπή.

Πριν μπουέμε για τελευταία φορά στο Λεωφορείο με κατεύθυνση το αεροδρόμιο του Σιράζ, ζημερώματε Δεκέμβριος 28/4/2014, απ' όπου θα πετάσουμε για τα Πάτρας εδάφη, θα αποχαιρετήσουμε την Περσία με ένα μουσικό δελφινό σε εστιατόριο της παλιάς πόλης, υπό τους μελωδικούς ήχους του σαντουριού και τους μελαγχολικούς του περσικού νεί (ney).

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "Επι κοινωνία εν τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξή μας

PHYSIOiasis

KENTPO

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ &

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Μ.ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ 147 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ.2109902913

WWW.physioasis-therasuit.gr

**ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ: ΜΕΘΟΔΟΣ TheraSuit
ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ
ΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΝΕΥΡΟΜΥΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ**

ΕΝΗΛΙΚΩΝ:

**ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ
ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΚΑΚΩΣΕΙΣ**

**ΩΤΟΔΙΑΓΝΩΣΗ
ΩΤΟΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΙΛΑΤΕΣ**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Παρασκευή 13/2/15 και ώρα 10 μ.μ.
οι δύο ομάδες του Νοσοκομείου
ΑΟΕΣ ΣΩΤΗΡΙΑ και **FC ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ**,
πραγματοποιούν τον ετήσιο χορό τους
στην κοσμική ταβέρνα "**ΤΟ ΑΔΙΑΧΩΡΗΤΟ**"
(Πανόρμου & Δουκίσσης Πλακεντίας γωνία, Αμπελόκηποι).
Όπως πέρυσι, έτσι και φέτος, ο χορός αναμένεται
να έχει μεγάλη επιτυχία. Παρακαλούνται όσοι συνά-
δελφοί θέλουν να συμμετάσχουν στην κοσμική αυτή
συνάντηση, να απευθυνθούν στα εξής τηλέφωνα
των υπευθύνων για κρατήσεις προσκλήσεων:
Κούρτης Γεώργιος: 6972283659,
Σιναΐτης Κων/νος: 6970060868 και
Πίτσος Χρήστος: 6947936369.
Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων και σας περιμ-
νούμε για ένα ξέφρενο γλέντι (επειδή θα έχει ανοίξει
το Τριώδιο, όποιος θέλει μπορεί και να έρθει μασκέ).
Τιμή πρόσκλησης: ευρώ 15 (πλήρες μενού, ποτά,
αναψυκτικά σε ελεύθερη κατανάλωση).

Martini cosmobio

Τα πάντα για την Υγιεινή Διατροφή

- Βιολογικά Προϊόντα
- Φυτικά Καλλυντικά
- Παραδοσιακά Προϊόντα
απ' ευθείας από τον παραγωγό
- Συμπληρώματα Διατροφής
- Προϊόντα Χωρίς Γλουτένη
- Προϊόντα για Διαβητικούς

**Εξαιρετική
Ποιότητα & Τιμή**

Σπηλιωτοπούλου 12 // Γουδή // Πλησίον Νοσ. Παιδων

Τ.210 77 84371

WWW.Facebook.com/MartiniCosmobio